

[Chr. Christensen.]

ideer i børnenes sind, som måske først vil komme i blomst mange år senere.

Der skal alvorlige overtrædelser til, for at man kan rejse en tjenestemandssag mod en lærer, og mange forældre og skolemyndigheder ved, at vi viger tilbage derfor. Det er næppe heller den enkelte lærers grove overtrædelser på dette punkt, der er farlig, men derimod det daglige dryp ind i barnesindet, der i det lange løb giver de store resultater.

Jeg har en fornemmelse af, at stærke kræfter af politisk og anden art i den såkaldte friheds navn har været med til at nedbryde god orden og disciplin og dermed også trygheden i mange skoler. Det har medført, at disse skoler er blevet til uddannelsesanstalter, hvor uorden, slaphed, ligegyldighed og disciplinære vanskeligheder har tårnet sig op, sådan at seriøs undervisning i mange tilfælde er vanskeliggjort. Derved får eleverne en helt forkert indstilling til såvel arbejde som ansvarlighed, og en del elever føler, at deres skolegang er tidsspilde. Det kan igen føre til større vanskeligheder. En sådan situation i skolen skaber lydighed og den rette grobund for samfundsreformatoriske kræfter.

Hr. Baunbak-Jensen begrundet sine manglende konkrete eksempler med, at sådanne eksempler let, hvor de ikke fører til tjenestemandssager, ville afspore debatten henimod, at det ville dreje sig om den eller hin episode på den eller den skole, og meningen med debatten har netop været at rejse en samlet principiel debat om indoktrinering.

Men indoktrinering er jo mange ting og foregår på mange måder. Et dansk forlag har således til landets gymnasieskoler udsendt en lærebog i pornografiske billeder og tekster beregnet for faget dansk. I forordet lyder det sådan:

„Pornoblade er den form for pornografi, der er mest udbredt i dag. Køb i fællesskab nogle pornoblade og kig igennem. Det vil være praktisk, hvis I alle har et eksemplar af samme nummer af Weekend-sex, som I så senere kan arbejde med.“

Her opfordres eleverne i virkeligheden til køb af pornografisk litteratur. At det er Weekend-sex, der anbefales, skyldes, dels at dette blad afspejler den trykte produktion

i pornoområdet, siges det, dels at det går imod et kapitalistisk samfundssystem.

Da et stort flertal her i folketinget i 1969 frigav pornografiske billeder, blev det af både den daværende og den tidligere justitsminister forsikret, at nu kunne de, der ønskede at få pornolitteratur, få det, og de, der ikke ønskede det, kunne blive fri. Der blev endog henvist til straffelovens § 232, som kunne anvendes i sådanne sager.

Jeg besøgte forleden en gymnasieskole, hvor en lærer mod rektors og skolenævnets ønske agtede at anvende disse bøger i undervisningen. I virkeligheden øver man åndelig tvang over for eleverne ved at tvinge dem til at studere pornografisk litteratur, og de kunne jo risikere at blive eksamineret i det til eksamen. Det er i høj grad i strid med det, der hedder åndsfrihed og tolerance i skolen, og jeg vil godt spørge ministeren, om hun vil bakke en rektor op i en sådan situation, hvis han meddeler, at han nægter at lade sine børn undervise i disse bøger.

Men indoktrinering foregår på mange måder og ad mange veje. I tusinde år har vort folk og vor kirke fulgtes ad i en sådan grad, at det indtil nu har præget vor samfundsordning. Der råder ikke længere det samme livssyn eller den samme livsholdning i alle danske hjem. Vi har ikke samme værdinormer mere, kristent livssyn og livsholdning som grundlag for menneskers liv og samliv er trængt tilbage, og i stedet for er kommet en moderne livsholdning med sin forkyndelse af menneskets ubegrænsede frihed. Stærke humanistiske kræfter, ofte af borgerlig observans og forenet med stærke marxistiske kræfter, har i virkeligheden prøvet at bekæmpe den kristne opfattelse i vort samfund, også inden for vor skole. Under mottoet: menneskets fuldstændige frigørelse, og dermed også barnets, har man forsøgt at frigøre barnet og den unge fra alle autoriteter, fri af forældrene, fri af lærerne, ingen generende Guds øje ovenover. Folkeskolen som formidler af det bestående samfunds krav om kundskaber og karakteregenskaber og skolen som formidler af den nationale og kristne kulturarv skal afskaffes efter deres opfattelse.

Vi kan ikke se bort fra, at netop ateistiske og humanistiske kræfters indsats imod kristendommen og det kristne livssyn i virkeligheden har banet vejen for et tomrum i